

A pénzügyi stabilitás a legfontosabb

A Pénzügyi és Ügyrendi Bizottság elnöke, Papp István sződi szülők gyermeke. Jól tudjuk, hogy az Ön édesanyja a település legidősebb lakója?

Igen. Ez talán annak is köszönhető, hogy egész életében szabad levegőn dolgozott, fizikai munkát végzett. Anyukám, Erdélyi Erzsébet idén volt 95 éves. Ő még elmondhatja, ötvenéves kora után kapta élete első injekcióját. De a géneknek is szerepe lehet a magas kor elérésében, hiszen öccse, Erdélyi Péter Sződ legidősebb férfia. A családi fáma szerint nem csak nevünkben vagyunk erdélyiek, úgy tudjuk, onnan érkeztek ősünk, és többek állítása szerint tulajdonságaink, észjárásunk is az ottani emberekre jellemzőek.

Milyen volt gyermekkorában az általános iskola, kik voltak a tanítói, tanárai?

1954 és 1962 között voltam a sződi iskola tanulója. Én még végig a templom melletti, mára már bezárt épületben tanultam, bár végig azt hallhattuk, hogy majd az új iskolában már mások lesznek a körülmények. Ebben az időben a tantermet

még szenes kályhával fűtöttük, az udvaron favécék álltak.

A tanítók közül meg kell említenem Székely Jenő bácsit, aki a rajzot tanította. Velünk szemben laktak, családjaink szoros, jó kapcsolatban álltak. Jenő bácsi zárkózott ember volt, csak a szőlőjével és kertjével foglalkozott. Említést érdemel Baksa Györgyné, Domonkos Anna és Keresztes Károly is – utóbbi a történelmet tanította. Az orosz tanárnő Peller Józsefné volt, aki annyira jól és nívósan tanított, hogy a Sződön megszerzett orosz nyelvi tudásomból éltem a középiskola négy éve alatt. Az is lehetséges, hogy a tót és az orosz nyelv közös gyökerei miatt fogékonyabbak voltunk a nyelvtanára. Meghatározó tanárom volt a pályakezdő Nuszer Hedvig (később Tóth Györgyné), aki úgy megtanította a fizika és

matematika alapjait, hogy Sződről hármunknak is sikerült a technikumba bekerülni (Tulinszki Istvánnal és Erdélyi Istvánnal).

Hogyan folytatódtak iskolai tanulmányai és hol kezdte meg pályáját?

Vácon a Gépipari Technikumban 1962-től 1966-ig tanultam, ami akkor annyira kurrens iskola volt, mint manapság egy informatikai középiskola. Itt érződött, hogy – egy mai szóhasználattal élve – hátrányos helyzetű iskolából érkeztem, itt szinte szégyellni való volt az, hogy sződi vagyok. Sajnos a váci, dunakeszi diáktársaimmal nehezen tudtuk a tanulásban a versenyt felvenni, szinte megbélyegeztek minket. Kö-

zépiskolai tanáraink közül annak a Boronkay Györgynek, Lexi bácsinak köszönhetek sokat, aki ma az intézmény névadója.

Az iskola elvégzése után kereső akartam lenni, ezért munkába álltam a váchartyáni gépállomáson. Itt három évre egy szerelő mellé szervizkocsira kerültem. Később a szomszéd Székely bácsiek segítségével a Villamos Berendezések Gyárában, a Fejlesztési Osztályon mint gyakornok kaptam munkát. Sok érdekes dologgal találkoztam az itt eltöltött egy év alatt, de ma azt mondanám, ez a hely egy „kártermető” volt. Ezt követően Szlusni Sanyi bácsi javaslatára a Vaskohászati Kemenceépítő Vállalatnál helyezkedtem el,

A Komjádi uszoda

A Császár uszoda

ahol szerkesztőként dolgoztam. Itt a munkám során az összeszerelési rajzokból kellett kibontani a vasszerkezeti lakatosoknak a szerkezeti rajzokat. A kollégák közül szinte mindenki tanult, és én is úgy éreztem, hogy többre vágyom. A vezetők próbálkozásomat egy kézlegyintéssel intézték el, mondván: nem fognak felvenni, mivel nem jártam előkészítőre. A kételkedőknek nem lett igazuk, mivel felvettek a Budapesti Műszaki Egyetemre és 1975-ben épületgépész szakon itt szereztem első diplomámat. Folyamatosan kialvatlan voltam a heti háromszori, késő estébe hajló iskolai konzultáció és a munkahelyi feladatok ellátása miatt. Bár nem vagyok egy vándormadár típus, innen a Gyermekélelmezési Vállalathoz kerültem. Itt huszonhét évesen, friss diplomával műszaki vezető lettem. Főzőkonyhák fejlesztésével foglalkoztunk, és úgy éreztem, szaktudásom kevés, csupán a gépészeti ismeretek nem elegendőek a felelős döntések meghozatalához. Ismét

tanulni kezdtem, majd az Ybl Miklós Építőipari Főiskolán 1983-ban kaptam meg építész végzettségemet. Belefáradtam a munkával járó a sok utazásba, ezért kapóra jött, amikor Mészáros Laci bácsi a vonaton utizás közben azt javasolta, menjek az ő cégéhez, a KPM Autófelügyelethez, náluk rám van szükség. Itt komplett vizsgálóállomások építésével foglalkoztunk, és itt már komplexen tudtam kamatoztatni épületgépész és építész végzettségemet. A vállalat átszervezése folytán 1983-ban kerültem az Országos Testnevelési és Sporthivatalhoz. A munkám során a budapesti műjégpálya és az uszodák gépészeti felügyeletén túl még sok műszaki létesítmény tartozott hozzám. A sportban zajló átalakulások folytán lettem a Komjádi uszoda műszaki vezetője.

Mióta létesítményvezető a Komjádi uszodánál?

1988-tól 21 évig voltam az uszoda és az ott dolgozó

negyven munkatárs vezetője. A nyitható tetőszerkezetű uszoda 1976-ban a versenysport kiszolgálására épült, nézőterén 1800-an férnek el. Az uszodában az elmúlt évtizedben a műszaki és üzemeltetési feladatok mellett az épületben zajló rendezvények megfelelő színvonalú biztosítása került egyre inkább előtérbe.

Mindig szerettem a sportot, ezért jó volt itt dolgozni! A sporttal kapcsolatban zárójelben jegyzem meg – és erre Juhász Pista, volt falugazdánk a tanú –, hogy annak idején si-

került Sződön megrendeznünk az Utcák-terek Bajnokságot.

Munkám során sok-sok ismert sportolóval, olimpikonnal találkoztam az OTSH-ban és a Császár-Komjádi uszodában is, de ezen nem lehet csodálkozni, mivel a világon a Margit hídhoz közel lévő Komjádiban a legnagyobb az egy négyzetméterre jutó olimpiai bajnokok száma. Szerénytelenségnek tűnik, de barátság fűz Székely Éva úszó olimpiai bajnokhoz, Gyarmati Dezső vízilabdázó olimpiai bajnokhoz, de érdekes volt az irodám előtt összefutni többekkel a Nemzet Sportolója díj tulajdonosai közül is.

Milyen elismeréseket kapott az elmúlt évtizedekben?

Kétszer, 1983-ban és 1997-ben vehettem át a Magyar Sportért kitüntetést, 1987-ben dicséretet kaptam az Állami Ifjúsági és Sporthivatal elnökétől, 2008. október 23-án az önkormányzati minisztertől aranyláncot kaptam.

A kétezer lakos fölötti önkormányzatoknál kötelező pénzügyi bizottság létrehozása. Ez Sződön sincs másként. Melyek a legfőbb feladatai az önkormányzat legfontosabb bizottságának, és mit takar az ügyrendi fogalom?

Gyenesi István önkormányzati miniszter gratulációja

Az önkormányzatnál a legfontosabb feladat a pénzügyi stabilitás biztosítása. Szerencsére a korábban nem létező

bevételek – elsősorban a lehetőségek jó kihasználásának köszönhetően – meghozták a Sződön sohasem létezett biztonságot. Az új vezetés stabilá tudta tenni a gazdálkodást. Hitelkamat fizetés helyett betéti kamatokot kapunk, mindezt annak ellenére, hogy Sződ sohasem volt gazdag falu.

Az ügyrendi feladatkör a képviselői vagyonynyilatkozatok kezelését jelenti.

Ön szerint milyen település lesz Sződ tíz év múlva?

Szerintem ez a nagyfokú gazdasági fejlődés, fejlesztés nem tartható, mivel kezdenek beszűkülni a lehetőségek. A következő évek dilemmája a fejlesztés és működtetés arányainak helyes megtalálása lesz; itt elsősorban arra gondolok, hogy csak annyit szabad építeni, amennyit később üzemeltetni is tudunk. Lassan a szükséges beruházások, intézményi átalakítások végére juthatunk és a jövőben már csak a minőségi fejlesztésre lesz gondunk.

Számomra az utóbbi időszak legpozitívabb változása az, hogy újra él a falu. Mert mi volt régen? Fosztás, disznóvágás, lakodalmi készülődés, bálók, ahol összejöhettek a fiatalok, ismerősök. Később úgy múlt el egy-két évtized, hogy a közös élmények, közösségi találkozási pontok megszűntek.

Nagy elégtétel volt számomra, amikor néhány éve a szödligeti kábeltévé testületi ülést közvetítő műsorában a képviselők a korábban lengett Sződ fejlődését hozták fel jó példaként. Az is jó érzéssel tölt el, hogy a Szödligetre és Gödre elszármazott iskolatársakat újra látom a szödi falunapunkon. Ez talán azzal is magyarázható, hogy a Szödből kivált, vasút melletti részekhez (Szödliget, Göd) – részben a 2/A főútvonal közelségéből fakadó felértékelődés miatt – sikerült felzárkóznunk.

Zárszóként azt is mondhatnám: a történelem igazságot szolgáltatott.

Szeretettel várjuk az idei Falunapra szeptember 6-án vasárnap!

Nyugdíjas-búcsúztató

Ismét nyugdíjba vonul a központi konyha egyik kiváló dolgozója. Két éven belül Tóthné Julika, Dávid Lászlóné, és most Bucsányi Vincéné is búcsút vett az embert próbáló konyhai munkától. Margitka 30 évet dolgozott a konyhánkon. Munkáját lelkiismeretes

tesen végezte, mindig számíthattunk rá. Jó természetű, segítőkész dolgozónk volt.

Köszönöm munkáját, és a konyha dolgozóinak nevében kívánom Neki, hogy megérdemelt nyugdíjas éveit boldogságban és nyugalomban teljenek!

Sztruhár Imréné
élelmészvezető

Alkoholizmus és kábítószer-fogyasztás

Devianciák Sződön

Az Együtt a Gyermekéért Gyermekjóléti Szolgálat 1998. óta nyújt kötelező gyermekjóléti és családsegítő szolgáltatást községünk lakóinak. A gyermekjóléti szolgáltatás olyan, a gyermek érdekeit védő speciális személyes szociális szolgáltatás, amely a szociális munka módszereinek és eszközeinek felhasználásával szolgálja a kiskorúak testi és lelki egészségének, családban történő nevelkedésének elősegítését, veszélyeztetettségének megelőzését, a kialakult veszélyeztetettség megszüntetését, illetve a családjából kiemelt gyermek visszahelyezését.

A településen 1998-2004 között meghatározó probléma volt a családokban az alkoholizmus, ezért több gyermek ellátásáról, családjából történő kiemeléséről kellett gondoskodni. Szolgálatunk a megfelelő szakemberek segítségével csapatot alkotva

próbált segítséget nyújtani, de a gondozási esetek 90%-ban a szenvedélybeteg személyek visszaestek. Sajnálatos módon az elmúlt években az alkohol pusztító hatására olyan esetek is előfordultak, amikor a szenvedélybeteg elhalálozott.

Jelenleg az alkoholfüggők száma településünkön nem növekszik, viszont 2005-től egy újabb probléma jelent meg; a kábítószer. Szolgálatunk felé több jelzés érkezett olyan középiskolákból, melyekben kábítószer fogyasztás gyanúja merült fel. Tekintettel arra, hogy konkrét bizonyítékkal nem állt elő egy oktatási intézmény sem, ezért az ügy felgöngyölítése, szakszerű megoldása minden esetben nehézséget okozott. A megoldás megtalálását nem egyszer a szülők hozzáállása is hátráltatja; a szakemberekkel szemben támadólag lépnek fel, nem veszik tudomásul a segítő

szándékot és sok esetben tagkargatják gyermekük ilyen jellegű gondjait. Sokszor a szülő maga sem ismeri el gyermeke szenvedélybetegségét, úgy tesz, mintha nem létezne a probléma, pedig ez esetben is elsődleges fontosságú lenne a korai felismerés és a szakszerű segítségnyújtás. Az esetek 70%-ában a szülő már csak akkor ismeri el gyermeke kábítószer-függőségét, mikor már a szakemberek sem tudnak rajta segíteni. A rendszeres drogfogyasztás tényének alapos gyanúja vagy beigazolódása esetén mindenképpen szakemberhez kell fordulni. El kell dönteni, hogy a gyermeknek pszichiátriai kezelésre van-e szüksége, vagy elegendő egy meghitt beszélgetés, aminek során kiderül, hogy mi az, ami helyett a drogot választotta, s valójában mire is lenne szüksége. A drog csak egy pótszer, meg kell találni a bajok igazi forrását!

A településen megalakult a Szociális Kerekasztal, s tervei között szerepel, hogy kiemelten foglalkozik a szenvedélybetegségek kialakulásának

megelőzésével. A kábítószer-fogyasztás kialakulásának hátterében több tényező állhat, de az esetek nagytöbbségében a szülői szeretet, gondoskodás hiánya, valamint a céltalanul eltöltött szabadidő viszi rá a fiatalokat erre a devianciára. Az óvodai és iskolai szakemberekkel közösen már kezdeti időszakban próbáljuk felmérni, melyik gyermekek érezhetik elhagyatva magukat szüleik által. Emellett a település vezetésével tárgyalásokat folytatunk megfelelő szabadidős lehetőségek kialakításáról, ahol a gyermekek hasznosan, ellenőrzött körülmények között tölthetik szabadidejüket, így megelőzhetjük azt, hogy a településen a drogfogyasztók száma tovább növekedjen.

Batki Zoltán
Együtt a Gyermekéért
Gyermekjóléti Szolgálat

(A deviancia olyan magatartás, mely megszegi a közösség vagy társadalom nagy része által elfogadott normákat.)

Huszonkilenc évig nyelte a kommunális hulladékot

Bezárt a korszerűtlen csörögi szeméttelep

Az 1980-ban megjelent helyi termelőszövetkezeti újságban, a Szódi Virágzó Tsz Híradó 5. számában ez olvasható: „A Járási Hivatal kérésére Csörög községben szeméttelakó területet létesítenek. Erre a célra megfelelő területet a községnek a tsz előreláthatóan fizetésmentesen biztosítja.”

Súlyos árat fizettünk a fenti kérés teljesítéséért. Sem a közös múltban Sződ-Csörög, sem a 2002-es önállóvá válás után Csörög község nem tett

szert adóbevétele a lerakóban elhelyezett több tízezer háztartás több ezer köbméternyi hulladéka után. Azt, hogy a lerakónak helyet adó terület hogyan került a szódi termelőszövetkezet, majd tanács tulajdonából Vác városa birtokába, továbbra is homály fedi. Egy biztos: a szigetelés nélküli lerakóból bemosódó toxikus anyagok megmérgezték a környék felszín alatti vizeit, nyáron a búza a lerakótól talán kétszáz méternyire lévő csörögi utcákon fojtogató. A vácinak

mondott csörögi terület átjártaságáért vélhetően a diktatúra tsz- és tanácsi vezetőit terheli felelősség.

2009 júniusától új időszámítás kezdődik, mivel a Remondis Kft. nem végezhet többet hulladék-elhelyezést Csörögön. Jogerőssé és végrehajthatóvá vált az a határozat, amelyben a környezetvédelmi főfelügyelőség megtiltotta a Kft-nek a váci önkormányzat tulajdonában lévő hulladék-lerakóhelyen folytatott hulladékkezelést. A

Kft. fél éve már illegálisan végezte tevékenységét a csörögi telephelyen, környezetvédelmi engedélye pedig már két éve hiányzott. A Közép-Dunavölgyi Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség többször megtiltotta e tevékenységet, de a cég mindig fellebbezett.

Kérdéses, hogy az átmeneti időszakban – ez év végéig –, amíg el nem készül az uniós környezetvédelmi előírásoknak megfelelő szeméttelakó Kerepesen, hol fogják kezelni a több mint egy tucat település – közöttük Sződ község – kommunális hulladékát?

Volentics Gyula

HUNYADIS HÍREK

Ballagási beszéd 2009. június

Szeretettel köszöntök mindenkit, aki ezen a szép ünnepen megjelent!

Tisztelettel megköszönöm

- » Hertel László polgármester úrnak
- » Urbanik György atyának és
- » Sztojka Katalinnak, az Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány képviselőjének,

hogy elfogadták meghívásunkat, és együtt ünnepelnek-emlékeznek velünk!

Pár nappal ezelőtt az óvodás nagycsoportosok ballagásán vettem részt. Az izgalomtól kipirult gyermekek búcsúztak a szeretett óvodától, óvó néniktől, dadusoktól, társaiktól. Búcsúztak és készülnek az új kihívásra, az iskolai életre. Őket fogjuk fogadni a következő évnytőn, és ünnepélyes keretek között avatjuk majd hunyadis diákokká.

Herakleion szavai jutnak az eszembe.

*„Mindennap megszűnik valami,
amiért az ember szomorkodik,
de mindennap születik valami
amiért érdemes élni.”*

Valami megszűnik. Mi is szűnik most meg?

Kedves

Balogh Dóra
Baranyi Lajos
Baranyi Julianna
Barják Jennifer
Berki Beatrix
Bíró Claudia
Czinege Mariann
Debnár Tamás
Dobai Edit
Eichstadter Attila
Erdélyi Bence
Györfi János Dávid
Gulyás Márk
Kálmán Zsanett
Kiss Viktória
Kovács Ákos
Kovács Jennifer
Lacza Vivien
Lakatos Dávid
Pauliscsák Márton
Porció Attila
Pazsitka Roland
Puskás Anita
Puskás Márk
Salihu Dijan
Simon Tamás
Sultis Ádám
Süle Dorina
Szakács Zoltán
Volentics Vivien
Zelinka László

2001. szept. 1-jén kezdtétek meg az általános iskolai tanulmányaitokat.

Akkor jöttetek először a hunyadis falak közé. Ekkor még szüleitek kezét szorongatva kicsit bátortalanul ugyan, de

nagyon nagy kíváncsisággal léptétek át az iskolánk küszöbét. Két kedves tanító néni fogadott benneteket elsőnek: Keszericze Kármén és Vuklovszkiné Molnár Monika. Ők gondoskodtak arról, hogy a kövér könnyecseppek felszárdjanak arcotokon és helyette mosoly jelenhessen meg. Ők vezettek be benneteket a betűk, számok világába. Az ő vezetésükkel kezdtétek meg a KINCSVADÁSZATOT, mert azt ugye már az elején elárultam nektek, hogy a hunyadis falak között kincsek halmaza található. Ha ezeket nyolc év alatt sikerült megtalálnotok, akkor rakjátok most lelki tarisznyátokba és vigyétek magatokkal az előttetek álló hosszú-hosszú vándorútra!

Párat felsorolnék belőle.

Úgy hívják őket:
ismeretek, tudás
akaraterő
küzdzeni tudás, kitartás
örömmérés
szeretet
emberség
barátság
tolerancia
türelem

Kérlek benneteket, vigyázzatok a megtalált kincsre! Ha elvesztitek őket, nem tudtok megfelelő emberi életet élni.

Folytassuk a kezdetekre való visszaemlékezést. Miután könnyeitek felszáradtak, felváltott benneteket a kérdés. Mi lesz itt az iskolában?

Ákos az ismert énekes így felelne, és én egyet értek vele:

*„Azért vagy itt, hogy mindent láss,
Hogy értsd a szót, hogy olvassd az írást.
Azért vagy itt, hogy mindent megtanulj,
Hogy az égbe szállj, ne hogy a porba hullj!”*

Az alsó tagozat után a felső tagozatos évek következtek. Utatokat Rodney Ági tanárnő és Bimba Imre tanár úr osztályfőnökeitek segítették tovább. A tudás vadregényes útján ők voltak a fő idegenvezetőitek.

Aztán az élet úgy hozta, hogy a két osztályt összevontuk, és Ági nénié maradt a feladat a továbbiakban. Ő tyúkanyóként őrködött mellettetek. Féltett, óvott, nevelt és oktatott titeket minden percben. Sokat köszönhetek neki is és a többi tanár kolléganőimnek és kollégáimnak egyaránt. Részben Ági néni biztató szavainak köszönhető az is, hogy éveken keresztül megnyertétek a vas és papírgyűjtést. Éveken keresztül a Ti közösségeteké volt a jutalomnap.

Osztályfőnökök sorában kell megemlítenem Kollár Zalán tanár urat is. Mikor Ági nénié az utolsó félévben az az öröm adatott, hogy egy egészséges kislányt hozhatott a világra, akkor tanár úr vette át tőle a feladatokat és becsületesen, lelkesen ő végezte a továbbiakban. Köszönetet érdemel ezért ő is.

Szokásommá vált, hogy a búcsúzó nyolcadikosokkal egy kérdőívet töltetek ki. Közben válaszaitokat olvasom, én is visszaemlékszem arra a

nyolc évre, amit Ti itt töltötök köztünk. A kérdőívet nem kötelező kitölteni, és nem muszáj névvel ellátni. Ennek ellenére mindegyiktek minden kérdésemre válaszolt és többen a neveteket is ráírtátok.

Köszönöm szépen!

Mit is tudtam meg a kérdőív kiértékelése után.

Vannak szép és feledhető emlékeitek.

Szépék közé soroltátok a következőket:

- » sok kirándulás
- » csodás emberek az iskolában és az osztályban
- » tanárok többségének jó a humorérzéke
- » szinte mindig mi nyertük a papír- és a vasgyűjtést
- » túlélő tábor
- » reneszánsz projekt programjai
- » erdei iskolák
- » jó barátok

- » osztálykirándulások
- » történelmi vetélkedő

Nem jó emlék számotokra:

- » a sok dolgozat és témazáró
- » ha nem tudtatok betegség miatt az osztállyal kirándulni

Jó érzés volt számomra, hogy jóval több a szép emléketek, mint a feledhető.

Kedvenc tanáraitok között szinte mindegyikünket megemlégtettétek. Ez azt jelenti, hogy szívesen gondoltok vissza tetteinkre-cselekedeteinkre.

Iskolánk sokatoknak a második otthona, de van köztetek olyan is, aki börtönnek ítélte meg.

Osztályközösségeketek zömmel egy jó baráti társaságnak tartjátok. Ennek is szívből örülök.

Többségében már szívesen mennétek a középiskolába. Vágytok az újra, de van köztetek olyan is, aki szívesen maradna. Erre azt mondom, teljesen normális reakció.

Amiből eleget kaptatok szerintetek az a feleltetés, dolgozatok és számonkérések. Elegendőnek ítéltétek a kirándulásokat, de nagyon keveselltétek a sulibulit.

Mit is mondhatnék erre? Talán annyit, hogy értelek, sőt megértelek benneteket, de nekünk is teljesítenünk illik azt, amire hivatásunknál fogva felelünk. Nekünk a kincseket kell megtalálni veletek.

Annak is örültem, hogy legtöbben szépnek és tisztának találtátok iskolánkat. Bár azt is megemlégtettétek, hogy saját osztálytermetek tisztaságával

elégedetlenek voltatok. Igaz, ezt beismerően a Ti hanyagságotoknak tudtátok be.

Erre csak annyit mondom, a kincsek közé tartozik az őszinteség is.

Körülbelül ezeket az üzeneteket adtátok nekem a kérdőíven keresztül.

Nem lepődtem meg semmin, gondolom azért se, mert osztályotokat én is tanítottam és ismerlek benneteket.

Ezek szerint jól, bár biztosan meg tudtatok volna lepni, ha nagyon akartátok volna.

Ibsen szavaival a következőket mondanám Nektek:

*„Ne légy ma ez
Holnap emez
S jövőre ismét mást szemez,
Érc légy, mely
Mindig egy marad
Ne törmelék diribdarab.”*

Tudom, hogy lesz még idő, amikor nosztalgiával gondoltok a hunyadi évekre. Erre csak azt mondanám, hogy mi benneteket örömtők és bánatotok megosztására mindig visszaváruunk.

Kedves Szülők és Nagyszülők!

Köszönöm Önöknek, hogy együttműködésükkel segítettek nevelő-oktató munkánkat!

Kívánok továbbra is sok erőt és egészséget mindnyájuknak, hogy a jövőben is igazi családi háttér állhasson gyermekük mögött!

Megköszönöm minden kedves kollégánóm és kollégám áldozatkész nevelő-oktató munkáját.

Köszönöm a technikai dolgozók munkáját is, akik szintén hozzájárultak ahhoz, hogy ti jól érezzétek magatokat az iskolánkba.

Köszönetet mondok neveltekben és szüleitek nevében polgármester úrnak és polgármester asszonynak, a tisztelt képviselő-testületeinknek, hogy oktatásbarát intézkedéseikkel, döntéseikkel segítettek abban, hogy ti helyben, jó körülmények között sajátítsátok el az alapfokú ismereteket, hogy Sződ lehessen a helyszíne a gyermekkor kincsvadászatotoknak.

Most újra hozzátok fordulok Kedves Ballagó Diákjaink!

*„Nem kívánom senkitől,
Hogy csodás dolgot tegyen
De joggal elvárom mindenkitől,
Hogy mindig EMBER legyen.”*

Ady szavai után kissé megváltoztatva Was Albert gondolatait idézem:

*„A szárny megnőtt, üresen áll a fészkek,
Csak álm volt a régi jó világ
És mint a fecske alkonyati szélnek
Ma szárnyat bont 31 diák.”*

Minden hunyadi nevében szeretettel búcsúszom tőletek.

Kérlek benneteket, amerre csak jártok, öregbítsétek a sződi hunyadiak jó hírnevét!

Repüljete szabadon, boldogan! Kívánom, egyszer majd érjete mindnyájan célba!

Kedves diákjaink, Isten veletek!

**Günther Erzsébet
igazgató**

Továbbtanulási körkép

Pályaválasztás

Az idei tanévben is az egyik legfontosabb feladatunk volt pályaválasztó 8. osztályosaink segítése. Ennek a nehéz feladatnak az előkészítése már a hetedik osztályos osztályfőnöki órákon elkezdődött, de a konkrét feladatok szeptembertől vártak ránk. Szeptember végén meglátogattuk a Pályaválasztási Kiállítást Vácon, ahonnan diákjaink már sok információval tértek haza. November elején iskolánkba hívtuk a környék középiskoláinak igazgatóit, hogy itt helyben adjanak tájékoztatást iskolájukról a kedves szülőknek és diákjainknak. Itt személyes, egyéni kérdések megbeszélésére is mód volt. Ezután sok hét az egyéni beszélgetésekről, tanácsadásokról szólt Decemberre már mindenki körvonalázódott, hogy melyik középiskolát választaná legszívesebben.

Erre szükség is volt, hiszen el kellett küldeni a jelentkezési lapokat a központi felvételire, melynek megírására január végén került sor. Az eredmények február elején érkeztek meg, ennek alapján döntöttek a családok a végleges jelentkezési sorrendet. A középiskolák április végén küldték el a döntésükről szóló tájékoztatókat. Ezek alapján a következő eredmény született: Mind a 31 diákunk továbbtanul, 4 tanuló gimnáziumban (2 fő nyelvi előkészítő osztályban), 9 tanuló szakközépiskolában, 18 tanuló pedig szakiskolában folytatja tanulmányait.

A sok adminisztrációval, nehéz döntésekkel tarkított munka csak úgy lehetett sikeres, hogy a szülők mindig pontosan, időre szolgáltatták az adatokat. Köszönjük!

A tanulóknak sok sikert kívánunk középiskolai éveikhez!

**Márgusné Czinege Tünde
igh., pályaválasztási-felelős**

KITŰNŐ TANULÓK 2008/2009. TANÉV

1. osztály: 4 fő

Garad Kinga
Dalnoki Fanni
Matkovics Cintia
Blaskó Bence

2. osztály: 6 fő

Berki Bence
Szente Sára
Hárs Anna
Kemenczei Dávid
Dreiszig Dániel

3. osztály: 8 fő

Czinege Emília Nóra
Gáti Vivien
Késmárky Tímea
Matkovics Dorina
Rusznay Noémi
Varga Enikő
Menyhárt Csenge
Opavszky Balázs

4. osztály: 1 fő

Garad Ágoston

5. osztály: 5 fő

Czinege Eliza
Czinege Petra
Dalnoki Adrienn
Salihu Egzona
Varga Patrik

6. osztály: 1 fő

Czinege Renáta

7. osztály: 2 fő

Czinege Gréta
Farkas Dániel

8. osztály: 1 fő

Összesen: 28 tanuló

Czinege Mariann

Gratulálunk!

JELES TANULÓK – 2008/2009. TANÉV

1. osztály: 9 fő

Ajanidisz Kinga
Fodor Bálint
Horváth-Vadon Zsófia
Nyuzó Gyula
Tóth Gábor
Gál Dávid
Heiczinger Flóra
Kiss Bálint
Dinka Kristóf

2. osztály: 1 fő

Selmeczi Viktória

3. osztály: 1 fő

Bubb Dávid

4. osztály: 3 fő

Deszpod Kitti
Bari Krisztina
Blaskó Nóra

5. osztály: 2 fő

Gyetvai Kevin
Tárnyik Levente

6. osztály: 1 fő

Kreizinger Melinda

7. osztály: 1 fő

Nikolics László

*Iskolai sport eredményért
dícséret*

- 1.o: Fodor Bálint
Kiss Bálint
Gál Dávid
- 2.o: Berki Bence
Kemenczei Dávid
- 3.o: Opavszky Balázs
Juhász Márk
- 5.o: Roskó Roland
Varga Patrik
Serfőző Enikő
- 6.o: Papp László
Virág József
Dinka István
- 7.o: Sándor Vivien

Zeneiskola

A zene szeretete, a művészetek pártolása és megismerése mellett tettek tanúbizonyságot a település lakói.

Az önkormányzat és a lakosság összefogásának eredményeként megvalósult a művészetoktatás a 2008/2009-es tanévben Sződ községben. 30 tanuló nagy lelkesedéssel kezdte meg zenei tanulmányait a helyi általános iskolában, ahol gitárt, furulyát és szolfézszt tanulnak. Az oktatást a nagyhírű váci Bartók Béla Zeneiskola vállalta magára. A tanulók jó felkészültségükről, zeneszeretetükről adtak bizonyosságot a növendékhangversenyeken, a tanévvégi vizsgaórák pedig magas szakmai színvonalról tanúszkodtak. A következő tanévben újabb 7 tanuló fogja elkezdni zenei tanulmányait. Ezúton kívánunk sikeres és eredményes új tanévet Sződ tanulóinak.

Kurucz Györgyné
szolfézs tanár

Túrák, táborok, találkozók

A Föld napi verseny

Április 24-én a Vác Város Környezetvédelméért Alapítvány szervezésében került sor a hagyományos Föld napi vetélkedőre.

A versenysorozatra a térség általános iskoláit hívták meg. A környékbeli általános iskolák közül 13-an neveztek, ami a legtöbb nevezés a verseny eddigi történetében.

A kerékpáros játékos vetélkedőre a Hunyadi János Általános Iskola csapata is nevezett.

A kerékpáros ügyességi feladatokon kívül a valós tárgyi tudást is mérték a szervezők. Olyan érdekes és aktuális problémákat érintő kérdésekről is kellett információt gyűjteni, mint a drogmegelőzés, a környezetszennyezés, vizeink védelme, víz körforgása. Emellett művészeti és kulturá-

lis kérdéskörben is tesztelték a játékosok tudását.

A kiegyensúlyozott mezőnyben a helyezésekről pár pontok döntöttek csak. Iskolánk a 13 benevezett csapat közül végül nagy küzdelemben az iskola történetének legelőkelőbb helyezését érte el az összesítésben megszerzett 7. hellyel.

Acsapattagjaink voltak: Dalnoki Adrienn, Czinege Petra, Czinege Eliza, Czinege Gréta, Farkas Dániel, Tárnayik Levente, Simon Tamás, Pauliscsák Márton, Czinege Mariann, Nikolics László.

Kollár Zalán túravezető

Természetóra a föld alatt

2009. április 23-án tíz diák, Kollár Zalán tanár úr és jómagam elhatároztuk, hogy elmegyünk a budapesti Pálvölgyi-barlang „csúszós-mászós” földalatti földrajzójára. Előzetesen annyit tudtunk, hogy kapunk overallt+fejlámpát, azaz felszerelést a nem mindennapi túránkhoz. Nagy izgalommal vártuk, hogy mi vár ránk, vajon minden kis résen átférünk

Szűkületben

majd?? Az aggodalmainkat egy szempillantás alatt eloszlatta bájos, humoros túravezetőnk Márkus Kata, aki a felszerelések átadása után megmutatta, hogyan kezeljük a fejlámpát, miután sötét vár ránk odalent. Amit természetesen nehezen tudtunk elképzelni, hisz aki erdei iskolában járt és részt vett éjszakai túrán, az is tudta, hogy a szemünk egy idő után megszokja a sötétséget, s a hold fényében jól lehet tájékozódni. Amint felfegyvereztük magunkat, indultunk a bejárathoz, amelyet a nagy barlangászok használhatnak. Belépés után lemásztunk kb. 22 m-rel lejjebb a felszínhez képest egy sok vasat látott létrán, ami érzékelhetően kicsapódott rajta az évek során. A biztonságérzetünket mégsem a létra okozta, hanem ahogy letekintettünk a mélybe, és bizony sötét volt odalent.

A Színház-teremben